

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE EFTE

SODBA SODIŠČA

z dne 22. novembra 2012

v zadevi E-17/11

Aresbank SA proti Landsbankinn hf., Fjármálaeftirlitið (organ za finančni nadzor) in Republikli Islandiji

(Direktiva 94/19/ES – Direktiva 2000/12/ES – Direktiva 2006/48/ES – Dopustnost – Nacionalna zakonodaja, ki sprejme določbe prava EGP za ureditev povsem notranjih razmer – Pojem vloge – Medbančna posojila – Vzajemno priznavanje dovoljenja za začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti kreditnih institucij – Uporabljivost sklepov Skupnega odbora EGP)

(2013/C 75/07)

V zadevi E-17/11, Aresbank SA proti Landsbankinn hf., Fjármálaeftirlitið (organ za finančni nadzor) in Republikli Islandiji – ZAHEVA za svetovalno mnenje Sodišča Efte na podlagi člena 34 Sporazuma med državami Efte o ustanovitvi nadzornega organa in sodišča, ki jo je predložilo vrhovno sodišče Islandije (Hæstiréttur Íslands), o razlagi izraza vloga v členu 1(1) Direktive 94/19/ES o sistemih zajamčenih vlog – je Sodišče v sestavi: Carl Baudenbacher, predsednik, Per Christiansen (sodnik poročevalec) in Páll Hreinsson, sodniki, dne 22. novembra 2012 izdalo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Člen 1(1) Direktive 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta o sistemih zajamčenih vlog je treba razlagati tako, da se sredstva, ki jih posojilna kreditna institucija dodeli drugi kreditni instituciji, ki si je sredstva izposodila, in jih mora ta vrniti na vnaprej določen datum, skupaj z obrestmi, o katerih sta se še posebej izpogajali, obravnavajo kot vloga v smislu te določbe. To velja tudi, če sredstva niso usmerjena na poseben račun na ime posojilne kreditne institucije in kreditna institucija, ki si je sredstva izposodila, ne izda nobenih posebnih dokumentov, ki bi potrjevali prejetje sredstev, ter islandskemu jamstvenemu skladu vlagatelj in investitorjev ne plača premij v zvezi s sredstvi, prav tako pa teh sredstev ne vključi kot vlogo.

Vendar pa taka sredstva, prenesena iz ene kreditne institucije v drugo na podlagi posojilne pogodbe, pomenijo vloge, ki niso krite z jamstvenimi sistemi, določenimi v Direktivi 94/19/ES. Taka sredstva zato niso upravičena do povračila v skladu s to direktivo. Zato je mogoče razlikovati med funkcionalno opredeljitvijo upravičenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES, ki temelji na členu 1(1), ki se uporablja v skladu s členom 2, in tehnično opredeljitvijo, ki vključuje tudi vloge, ki niso krite z jamstvenimi sistemi, določenimi v Direktivi 94/19/ES, in torej niso upravičene do povračila. Naloga nacionalnega sodišča je, da ugotovi, ali se v obravnavanem primeru po nacionalnem pravu uporabi tehnična ali funkcionalna opredelitev vloge.

2. Za določitev, ali je posojilo med dvema kreditnima institucijama v EGP vloga v smislu člena 1(1) Direktive 94/19/ES, torej ni pomembno, da država sedeža banke, ki si je izposodila sredstva, izvaja pooblastilo iz člena 7(2) Direktive 94/19/ES glede izvzetja vlog finančnih institucij iz zajamčenih vlog.
3. Če ima kreditna institucija, ki posoja sredstva na medbančnem trgu, dovoljenje za sprejemanje vlog širše javnosti, na opredelitev medbančnega posojila te institucije drugi kreditni instituciji v obliki vloge v smislu člena 1(1) Direktive 94/19/ES ne vpliva, da ne sprejema takih vlog, ampak financira svoje

poslovanje s prispevki svojega lastnika in posledično prek finančnih instrumentov preposoja ta denar na medbančnem trgu; razen če je pristojni organ tej instituciji odvzel dovoljenje za začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti.
